

La guerra dels mons

© Atresbandes

d'H. G. Wells
adaptació i direcció Atresbandes
(Mònica Almirall, Albert Pérez
i Miquel Segovia) i Guillem Llotje

13/12
Montjuïc / Lliure online

“Jo soc potser un home d'un temps excepcional. No sé fins a quin punt altres homes comparteixen la meua experiència.

De vegades pateixo pel fet de sentir-me separat de mi mateix i del món que m'envolta, i em sembla contemplar-ho tot des de fora, des de paratges molt remots, fora del temps i de l'espai, fora de la tensió i de la tragèdia de tot plegat.”

H. G. Wells

El juliol del 2021 la direcció del Teatre Lliure ens va proposar fer una adaptació de la novel·la *The War of the Worlds* (H. G. Wells) per a teatre radiofònic. Sembla que aquest format està tenint una segona vida a conseqüència dels confinaments a què ens hem vist forçats per la pandèmia de la COVID-19; però també, pensem, a causa de l'aparició de tot tipus de dispositius pensats per oferir continguts a escala massiva però sempre des de l'experiència individual. El gest de col·locar-se uns auriculars i aïllar-se s'ha multiplicat arreu del món, potser de la mateixa manera que l'aparició de la impremta va multiplicar el gest d'obrir un llibre i també aïllar-se. En el cas de la novel·la de Wells, aquest aïllament va acompanyat d'un exercici d'imaginació exuberant en el qual, a través de les paraules, el lector es construeix al cap uns esdeveniments molt allunyats de la seva vida quotidiana; de fet, uns esdeveniments allunyats de qualsevol vida al planeta Terra: una invasió alienígena. El poder evocador de la paraula es fa evident en aquesta novel·la que ha marcat l'imaginari col·lectiu. Un imaginari explotat fins a la sacietat al cinema i a la literatura. La nostra proposta, com ho fou la novel·la original, volem que sigui un exercici d'imaginació. Un exercici d'imaginació per part de l'oient a partir dels diferents estímuls que li oferim. Si Wells ens ofereix paraules, nosaltres n'oferim una “traducció sonora”.

La (nostra) guerra dels mons és una peça sonora lliurement inspirada en la novel·la escrita al 1898. Partint d'aquest text, considerat un dels precursors de les novel·les de ciència-ficció, hem creat un viatge sonor que travessa els 27 capítols que formen els dos llibres en què es divideix la novel·la. La nostra intenció ha estat posar el focus en el viatge emocional que realitza el protagonista. És una versió subjectiva i actualitzada al segle XXI, que fa servir sons extrets dels mitjans de comunicació, sons enregistrats, sons creats amb diferents instruments i màquines (sintetitzadors, octavadors, pedals...) i efectes sonors generats amb la tècnica Foley que es fa servir al cinema.

Atresbandes
(Mònica Almirall, Albert Pérez i Miquel Segovia)

INTÈRPRETS

Mònica Almirall Batet
Guillem Llotje

Albert Pérez Hidalgo
Miquel Segovia Garrell

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

AGRAÏMENTS

Pirra, Gaia, Gustavo
i Centre Cívic Navas

El Lliure va fer un encàrrec a la companyia Atresbandes amb la voluntat de revisar aquest clàssic, especialment famós a partir de la versió radiofònica que en va fer Orson Welles. Hem preguntat a la companyia què han descobert en endinsar-se en la novel·la i en aquest format.

És una adaptació o bé un muntatge de nova creació a partir del clàssic d'H. G. Wells?

Doncs depèn del que s'entengui per *adaptació*. Nosaltres hem treballat seguint la novel·la d'H. G. Wells com a premissa; però teníem clar que no volíem adaptar-la amb paraules, perquè això ja ho han fet d'altres molt bé. Per tant, i ja que l'encàrrec era per fer teatre radiofònic, hem volgut treballar amb el concepte d'*adaptació sonora*, que ens ha permès ser molt fidels i alhora molt lliures amb el text de Wells.

Què heu descobert, fent aquesta adaptació?

Vam descobrir la novel·la un cop vam començar-hi a treballar. Hi hem trobat paral·lelismes amb el nostre present (la COVID, el canvi climàtic, l'Afganistan...), però no hem volgut posar el focus només en això. La lectura actualitzada del text és inevitable. En allò personal i en allò col·lectiu, llegim l'art des de la nostra perspectiva i vivències, no ens en podem escapar. Per tant, com a companyia no ens interessa agafar Wells per parlar del canvi climàtic, per exemple. Creiem que no cal posar més pes en això, perquè és intrínsec a la relació espectador-obra de teatre, o en aquest cas oient-peça sonora.

La diferència entre allò que se sent i allò que es veu pot dur a una reflexió sobre la força emocional del so i de la música, contraposat al poder de la imatge.

Què podrà veure l'espectador el dia que feu la funció presencial? Què implica usar la tecnologia binaural?

L'espectador veurà l'enregistrament d'aquest viatge sonor que escoltarà mitjançant uns auriculars inalàmbrics facilitats pel teatre. Proposem un espai on l'espectador podrà veure com s'està enregistrant tot allò que va sentint. Creiem que serà una experiència interessant pel contrast entre allò que se sent i allò que es veu. El públic triarà, en cada moment, si tancar el ulls i deixar-se endur pel viatge sonor o obrir-los per descobrir (com qui veu l'explicació d'un truc de màgia), com s'està generant aquest viatge. Ens hem adonat que aquesta diferència entre allò que se sent i allò que es veu es pot convertir en una reflexió sobre la força emocional del so i de la música, que ens arriba a través de l'oïda, en contraposició del poder de la imatge, que ens arriba a través de la vista; un sentit potser més vinculat a l'intel·lecte.

El públic que vingui a veure i escoltar l'enregistrament també serà testimoni de l'engany de tot plegat, fent així un homenatge a la polèmica que va esclatar en acabar la retransmissió del programa d'Orson Welles. Alguns dels oients del programa de ràdio van entrar en pànic en creure que la invasió alienígena era real. El més interessant de tot és que, en un gir irònic, hem descobert que existeixen diferents teories que desmunten aquesta polèmica i que afirmen que tot va ser un complot de la premsa escrita per deslegitimar l'èxit de la ràdio com a nou mitjà de comunicació. Aquesta teoria es pot trobar al llibre *Broadcast Hysteria* d'A. Brad Schwartz, en el qual l'autor fa servir les cartes reals dels oients del programa.

Quina és la nova mirada que oferiu d'aquest clàssic? Què espereu que el públic s'emporti a casa?

Volem convidar l'espectador a submergir-se amb nosaltres en aquest viatge sonor que ha sorgit de les paraules de Wells. Tant de bo que, en sortir de la sessió, algú del públic tingui ganes de llegir la novel·la, veure'n sèries o escoltar la versió d'Orson Welles. Tant de bo desperti curiositats i generi paral·lelismes amb el present i el passat.

#LaGuerradelsMons

#TeatreRadiofònic

HORARI

20.00 h

LLOC

Espai Lliure

Lliure online del **13/12**

en endavant

DURADA APROXIMADA

50'

IDIOMA

En català

Entitat concertada amb

Membre de

Amb la col·laboració de

Mitjans patrocinadors

932 892 770 - INFO@TEATRELLIUERE.COM

PÇA. MARGARIDA XIRGU,1

Aquest document està dissenyat per ser llegit al mòbil. Estalvia't d'imprimir-lo i el planeta t'ho agrairà.

visita aquí el nostre web

